

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)**Đọc đoạn trích:**

Mỗi vòm lá là một vùng quê nhỏ
Cây giữ riêng năm tháng của từng người
Trưa, tuổi thơ không ngủ chạy chơi
Tiếng ve đét trong vòm cao lá mát,
Tối tan ca một mình về khẽ hát
Lá thì thào, cây chạm xuống vai
Tối lên lên mắt ôm mọi vòm trời
Vẫn tha thiết một vùng cây thơ ấu

Hoa phượng mùa hè, mùa xuân hoa sầu
Hoa sữa dâng hương đậm suốt đêm thu
Mùa đông lạnh trên cây bàng trụi lá
Đường ta đi cây lá đét nên mùa

(...) Sống thường ngày đôi lúc ngỡ quên đi
Cái bóng mát che mình ngay trước cửa
Cây đứng lặng gánh một mình tâm sự
Chưa một lần hững hờ với ai qua

(Trích *Viết về cây*, Vũ Quần Phương,

Tuyển tập Vũ Quần Phương, NXB Hội Nhà văn, 2012, tr 98,99)

Thực hiện các yêu cầu sau:

Câu 1. Xác định phong cách ngôn ngữ được sử dụng trong đoạn trích.

Câu 2. Đoạn trích trên đã nhắc đến hoa của những loài cây nào?

Câu 3. Anh/Chị hiểu như thế nào về các dòng thơ sau:

Mỗi vòm lá là một vùng quê nhỏ
Cây giữ riêng năm tháng của từng người.

Câu 4. Nhận xét những suy ngẫm của tác giả về cây được thể hiện trong hai dòng cuối bài thơ:

Cây đứng lặng gánh một mình tâm sự
Chưa một lần hững hờ với ai qua.

II. LÀM VĂN (7,0 điểm)**Câu 1. (2,0 điểm)**

Từ nội dung đoạn trích ở phần Đọc hiểu, hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ của anh/chị về ý nghĩa của lòng biết ơn trong cuộc sống.

Câu 2. (5,0 điểm)

Thuyền tôi trôi trên Sông Đà. Cảnh ven sông ở đây lặng tờ. Hình như từ đời Lí đời Trần đời Lê, quãng sông này cũng lặng tờ đến thế mà thôi. Thuyền tôi trôi qua một nương ngô nhú lên mấy lá ngô non đầu mùa. Mà tịnh không một bóng người. Có gianh đồi núi đang ra những nõn búp. Một đàn hươu cúi đầu ngón búp có gianh đâm sương đêm. Bờ sông hoang dại như một bờ tiền sử. Bờ sông hồn nhiên như một nỗi niềm cổ tích tuổi xưa. Chao ôi, thấy thèm được giật mình vì một tiếng còi xúp-lê của một chuyến xe lửa đầu tiên đường sắt Phú Thọ - Yên Bái - Lai Châu. Con hươu thơ ngộ ngẩng đầu nhung khỏi áng cỏ sương, chăm chăm nhìn tôi lừ lừ trôi trên một mũi dờ. Hươu vén tai, nhìn tôi không chớp mắt mà như hỏi tôi bằng cái tiếng nói riêng của con vật lành: "Hỡi ông khách Sông Đà, có phải ông cũng vừa nghe thấy một tiếng còi sương?" Đàn cá dầm xanh quấy vọt lên mặt sông bụng trắng như bạc rơi thoi. Tiếng cá đập nước sông đuổi mắt đàn hươu vụt biến. Thuyền tôi trôi trên "Đải Sông Đà bọt nước lênh bênh - Bao nhiêu cảnh bấy nhiêu tình" của "một người tình nhân chưa quen biết" (Tản Đà). Dòng sông quãng này lững lờ như nhớ thương những hòn đá thác xa xôi để lại trên thượng nguồn Tây Bắc. Và con sông như đang lắng nghe những giọng nói êm êm của người xuôi, và con sông đang trôi những con đò mình nở chạy buồm vôi nó khác hẳn những con đò đuôi én thắt mình dây cổ điển trên dòng trên.

(Trích *Người lái đò sông Đà*, Nguyễn Tuân, *Ngữ văn 12*, Tập một, NXB Giáo dục Việt Nam)

Anh/Chị hãy phân tích vẻ đẹp của Sông Đà trong đoạn trích trên; từ đó, nhận xét về phong cách nghệ thuật của nhà văn Nguyễn Tuân được thể hiện trong đoạn trích.

HẾT

Thí sinh không được sử dụng tài liệu. Cán bộ coi thi không giải thích gì thêm.